

DRETS HUMANS

Els Drets Humans, segons el Diccionari Normatiu Valencià, és el conjunt de drets essencials de les persones reconeguts en la Declaració Universal dels Drets Humans, proclamada en l'ONU el 1948. Aquesta Declaració reconeix per primera vegada en la història els drets bàsics i fonamentals inherents a la condició humana com són, entre altres, el dret a la llibertat, a la igualtat, el dret a la vida, a la seguretat, a l'educació,...i va ser aprovada pels Estats que formaven part de l'ONU, amb 48 vots sense cap en contra, però sí amb vuit abstencions – l'Aràbia Saudita, Bielorússia, Iugoslàvia, Polònia, Txecoslovàquia, Ucraïna, Unió Soviètica i la Unió Sud-africana-. Ja han passat 69 anys, i ara són molts els països que han signat el seu compliment, però a hores d'ara tots sabem que hi ha drets bàsics que no es compleixen. L'article 4 de la Declaració afirma que: "...l'esclavitud i el tràfic d'esclaus són prohibits en totes llurs i formes", i en canvi existeix l'anomenada esclavitud moderna d'explotació sexual o de treball de les persones, inclòs de xiquets i xiquetes; hi ha persones que no poden expressar la seua opinió perquè el sistema polític del seu país ho impedeix, oposant-se a l'article 19: "Tot individu té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió..." ; moltes dones cobren menys que els homes realitzant els mateixos treballs, encara que l'article 23 indique que "Tothom té dret, sense cap discriminació, a igual salari per igual treball"; hi ha molts xiquets i xiquetes que no poden estudiar, sent l'educació un dret bàsic com s'indica a l'article 26: "Tota persona té dret a l'educació";...i la llista podria ser més llarga perquè la Declaració no ha aconseguit establir encara la llibertat i la igualtat de tots els éssers humans però hem de reconèixer que ha sigut i segueix sent important, ja que ha proclamat uns ideals i uns valors que han de guiar el nostre comportament i les nostres actituds de vida.

La pregunta que jo me plantejo és per què els governs dels diferents països no vetllen per tal que els drets humans es respecten en tots els àmbits i en totes les situacions. Per això crec que és important col·laborar amb les institucions i amb les persones que denuncien injustícies i que lluiten dia a dia pel compliment dels drets humans perquè si no ho intentem, s'imposarà la hipocresia dels que pensen que això no va en ells o dels governs que s'obliden de portar-los a terme.

Actualment, alguns països de la Unió Europea, que en el seu moment signaren la Declaració Universal dels Drets Humans, han construït murs i barreres per evitar que milers de persones que fugen dels conflictes armats, la violència i la inseguretat, puguin obtenir refugi o residència a Europa, no respectant l'article primer de la Declaració que recull que "Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets. Són dotats de raó i de consciència, i han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres".

Però no s'ha d'oblidar que els diferents drets també exigeixen complir uns deures que de vegades són desatesos i que sense obligacions és absurd parlar de drets, per això recordem que la Constitució espanyola de 1978 reconeix i afavoreix els Drets Humans, a l'igual que els seus deures. Els drets, establerts a la Constitució i a

les lleis, han de ser reconeguts i garantits per l'Estat, el qual està obligat a respectar-los, protegir-los i defensar-los. La fi de la Constitució és establir la justícia, la llibertat, la seguretat i el bé de tots els ciutadans i ciutadanes, i també les relacions pacífiques entre tots els pobles. Per això, tots i totes tenim una responsabilitat i hem de reclamar que la Espanya, la Unió Europea i el món sencer assumeixen com una prioritat la promoció, el desenvolupament i la protecció dels drets humans, com la solidaritat, la dignitat, la llibertat i l'hospitalitat ja que són valors fonamentals que es troben en la Declaració de Drets de l'ONU.

Potser és una utopia pensar que algun dia s'aconseguirà que els drets humans siguin respectats en tot el món i que el meu somni es convertirà en una realitat, però prendre consciència és el primer pas i ja som moltes les persones que lluitem per aconseguir-ho. El món seria un lloc infinitament més just i lliure si es complira de forma rigorosa la Declaració Universal de Drets Humans aprovada el 1948.